

ter skulde danne en fælles Forsikringsforening til Kamp mod Frihedsbestræbelserne. Nu komme de ærede Forslagsstillere og ville have os til at vedtage en Ordning, som kan føre til lignende Resultater: — Den ærede Ordfører maa indrømme, at Tilføjelsen: „mod Regeringens Forbud“ findes fremsat af den højtærede Minister i en Skrivelse til Udvalget. At Flertallet har gjort Brug af denne Henstilling og indført de nævnte Ord i andre Paragraffer, har jeg ikke benægtet. Men det staaer fast, at den stedfundne Begrænsning af Lovforslagets Bestemmelser til de Tilfælde, da Regeringen har udstedt Forbud, slutter sig til en Skrivelse fra Regeringen.

Jeg gentager, at ønsker man, at vort Land skal blive udsat for saa faa Farer som muligt fra andre Staters Side, saa bør man ikke gaa den Vej at vedtage et Forslag som det foreliggende, der netop giver andre Magter Paaskud og Anledning til at rette Krav og Anmodninger til os. Jeg er her i det heldige Tilfælde, at jeg i meget kan henholde mig til, hvad der blev ytret af en af de nuværende Forslagsstillere, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Alf. Christensen), da vi forrige Aar havde Regeringens Neutralitetsforslag til første Behandling. Det ærede Medlem holdt den Gang et lille Foredrag, som fortjener at læses paa ny. Ærede Medlemmer, der ville gøre sig bekendte med det, henvises til Folketings-tidendens Sp. 335—36. De ville deraf kunne lære, hvor hurtig Medlemmer af det danske Folketing kunne ændre Standpunkter endog paa væsentlige Punkter.

Ordføreren (Oscar Hansen): Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) begyndte sin Replik med, at Talerne ikke havde gjort noget virkeligt Forsøg paa at afkræfte hans Realitetsbemærkninger. Det vilde i og for sig ikke være saa underligt, om det ikke var sket, eftersom jeg gentagne Gange har ytret, at vi ikke vilde tage noget endeligt Standpunkt til Realitetsenkelthederne, før Sagen havde faaet sin endelige Behandling i Udvalget, og derfor vilde det have været rimeligt, hvis det virkelig forholdt sig saaledes, som det ærede Medlem sagde, at det gjorde. Men ethvert af det høje Tings Medlemmer vil erindre, at det er en staaende Sætning, med hvilken det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds altid begynder sin anden Tale i en Sag, man vil kunne finde den i Masser af Aargange af Rigsdagstidenden, og den begynder altid

paa samme Maade: „Man har intet virkeligt Forsøg gjort paa at afkræfte mine Realitetsbemærkninger“, og saa er det ganske ligegyldigt, hvad der er blevet sagt forud. Da Sætningen nu atter er kommen frem, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa nogle af de Realiteter, som ere fremdragne her i Tinget i Dag under denne Forhandling. For det første er der den Realitet, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds har givet Tinget en Fremstilling, der faktisk er urigtig, idet det ærede Medlem har sagt, at Ændringen om at gøre Lovforslaget betinget skyldtes selve Regeringen. Nu trak det ærede Medlem sig ganske vist tilbage og sagde, at det egentlig kun er Tanken, der stammer fra Regeringen, som paa et enkelt lille Omraade har indrømmet at ville modtage en betinget Lov i Stedet for en endelig Lov, og saa have vi andre gjort den ubetydelige lille Forandring, at vi have udstrakt Bestemmelsen til at gælde de allerfleste af Lovens Paragraffer. Men hvorfra ved det ærede Medlem, at den Tanke stammer fra Ministeriet? Jeg benægter det for mit Vedkommende. Det ærede Medlem har kun der et Udvalgsaftryk at holde sig til, men af hvilke Grunde det ærede Medlem derfra slutter tilbage til det Tidspunkt, da vi, der repræsenterer de nuværende Forslagsstillere, havde dette Forslag oppe, derom ved jeg intet. Det er den første Realitet, her foreligger. Den anden er det, at det ærede Medlem har gjort sig skyldig i to Skødesløsheder med Hensyn til Læsningen af Lovparagrafferne. Den første Skødesløshed er den med Hensyn til § 2, hvor det ærede Medlem i hele sit første Foredrag aldeles ikke tog Hensyn til, at Udtrykket „mod Regeringens Forbud“ findes i Paragraffen. Nu har det ærede Medlem ogsaa der trukket sig tilbage og har sagt, at disse Ord findes i Paragraffen, det vilde han naturligvis indrømme, men saa følger deraf, at de fleste af de Eksempler og Fortællinger, med hvilke det ærede Medlem søgte at møre Tinget, vare ganske overflødige og unyttige og slet ikke høre noget Sted hen, thi naar Loven først træder i Kraft, naar Regeringen har udstedt en Anordning derom, saa gælde alle de Overvejelser og Drøftelser og smaa Anekdoter, som det ærede Medlem kom med, aldeles ikke, de have ikke deres Plads der. Det tredje, der er foregaaet i Dag, da det ærede Medlem vil have, at vi skulle tage Realiteterne frem, det er, at det ærede Medlem faktisk har benyttet et Udvalgsarbejde, der ikke var fremlagt